

Sygn. akt: I C 579/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Halina Ostafińska-Kołacka
Protokolant:	stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2017 r. w Kwidzynie

sprawy z powództwa W. U.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda W. U. kwotę 739,37 zł (siedemset trzydzieści dziewięć złotych trzydzieści siedem groszy), z ustawowymi odsetkami za opóźnienie poczynając od 30 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- w pozostałym zakresie oddala powództwo;
- zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda W. U. kwotę 37 zł (trzydzieści siedem złotych), tytułem zwrotu części opłaty sądowej i kwotę 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Kwidzynie powodowi W. U. kwotę 104,38 zł (sto cztery złote trzydzieści osiem groszy) i pozwanemu (...) S.A. w W. kwotę 283,13 zł (dwieście osiemdziesiąt trzy złote trzynaście groszy), tytułem zwrotu wydatków wyłożonych ze Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kwidzynie

SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Sygn. akt: I C 579/16

UZASADNIENIE

Powód W. U. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 5038,96 złotych, z ustawowymi odsetkami od kwoty 3838,96 złotych od dnia 30.08.2015 roku do dnia zapłaty i od kwoty 1200 złotych od dnia wniesienia pozwu (16.03.2016 roku) do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że dnia 14.02.2015 roku na trasie P. K. uległ uszkodzeniu samochód powoda marki (...) nr rej. (...), rok produkcji 2007, na skutek wtargnięcia na drogę zwierzyny leśnej (daniela). Powód zgłosił szkodę

do ubezpieczyciela (...)po przyjęciu winy za spowodowanie szkody przez Nadleśnictwo K.. Dnia 12 maja 2015 roku ubezpieczyciel uznał, że Nadleśnictwo K. nie ponosi winy za szkodę.

Zdaniem powoda w przedmiotowej sprawie odpowiedzialnym za szkodę jest Koło Łowieckie (...) w P., które posiada ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela (polisa(...)). Zgodnie z art.8 ust.3a ustawy z dnia 13.10.1995roku prawo łowieckie, roczne plany łowieckie sporządzane są przez dzierżawców obwodów łowieckich. Jednym z elementów rocznych planów łowieckich jest inwentaryzacja zwierzyny leśnej. Organizatorem inwentaryzacji było Nadleśnictwo K.. W dniu 6.10.2015 roku pozwany ubezpieczyciel podjął decyzję o wypłacie odszkodowania w wysokości 8000 złotych brutto jako różnicy wartości pojazdu przed szkodą w wysokości 15.600 złotych i po szkodzie w wysokości 7600 złotych.

Powód podnosił, że sprzedaż pojazdu przez powoda nie może wpłynąć na wartość odszkodowania tym bardziej, że nie nastąpiła szkoda całkowita. Koszt naprawy samochodu wynosi 11.488,96 złotych a pozwany wypłacił tylko 8000 złotych.

Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: kwota 350 złotych, tytułem sporządzenia ekspertyzy, 1200 złotych, tytułem kosztów pomocy prawnej oraz kwota 3.488,96 złotych (11.488,96 zł. – 8.000 zł.), tytułem kosztów naprawy samochodu.

Pozwany (...) S.A. w W. wnosił o oddalenie powództwa. Przyznał, że pozwanego łączyła z Kołem Łowieckim (...) umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, potwierdzona polisą (...)z dnia 30.09.2014 roku na okres od 1.10.2014 roku do 30.09.2015 roku. Pozwany również podał, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi odszkodowanie z tytułu uszkodzenia samochodu (...) (...)w kwocie 8000 złotych, ustalone jako różnica pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym (15600 złotych) a kwotą uzyskaną przez powoda z tytułu sprzedaży (7600 złotych).

Zdaniem pozwanego nie ponosi on jednak odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 14.02.2015 roku ponieważ okoliczności zdarzenia nie wskazują na to aby ubezpieczonemu można było przypisać jakiegokolwiek bezprawne zachowanie skutkujące uszkodzeniem pojazdu powoda. Polisa ubezpieczeniowa w zakresie OC członków koła łowieckiego dotyczy odpowiedzialności cywilnej na zasadzie winy i dopiero w razie wykazania przez powoda, iż którykolwiek z uczestników inwentaryzacji metodą pędzeń próbnych zwierzyny dopuścił się zawinionego działania, skutkującego doznaniem przez powoda szkody, można by było rozpatrywać ewentualną odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela.

Pozwany powoływał się w tym względzie na przepis par.2 ust.3 umowy generalnej „Zakres ubezpieczenia nie obejmuje odpowiedzialności cywilnej za szkody(...) wyrządzone przez zwierzynę w uprawach i płodach rolnych” oraz na przepis par.5 ust.1 pkt 26 OWU (...) SA z dnia 20 września 2012 roku „Zakres ubezpieczenia nie obejmuje i (...)SA nie odpowiada za szkody (...) spowodowane przez zwierzynę łowną lub leśną oraz przy wypasie zwierząt”.

Zdaniem pozwanego roszczenie nie zasługuje na uwzględnienie również co do wysokości ponieważ szkoda została już w całości pokryta. Skoro bowiem bezsporna wartość samochodu (...)wynosiła 15600 złotych a pozwany wypłacił powodowi kwotę 8000 złotych, zaś powód sprzedał pojazd w stanie uszkodzonym za kwotę 7600 złotych, to uszczerbek majątkowy został w całości wyrównany. Żądanie powoda zapłaty kwoty 3488,96 złotych z tytułu jedynie hipotetycznych kosztów naprawy oznaczałoby bezpodstawne wzbogacenie powoda. Bezpodstawne jest również żądanie zapłaty kwoty 350 złotych z tytułu sporządzenia prywatnej ekspertyzy i kwoty 1200 złotych tytułem pomocy prawnej, ponieważ ochrona ubezpieczeniowa pozwanego nie obejmuje tzw. czystej szkody majątkowej, zdefiniowanej jako „szkoda nie wynikająca ani ze szkody rzeczowej ani z osobowej” stosownie do par.2 ust.3 pkt.8 umowy generalnej. Koszty te zostały bezzasadnie wygenerowane przez powoda i nie pozostają w bezpośrednim związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 14.02.2015 roku. Poza tym bezzasadne było ponoszenie przez powoda kosztów prywatnej ekspertyzy dotyczącej kosztów naprawy pojazdu skoro powód zbył pojazd w stanie uszkodzonym a ekspertyzę tę sporządził na prośbę Nadleśnictwa K.. Pozwany nie może ponosić odpowiedzialności za działania innego podmiotu.

Koszt pomocy prawnej 1200 złotych nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 14.02.2015 roku.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 14 lutego 2015 roku odbywała się inwentaryzacja zwierzyny leśnej prowadzona przez Koło Łowieckie (...) w P. pod nadzorem Nadleśnictwa K.. Liczenie zwierzyny prowadzone było metodą pędzeń próbnych. Na terenie Koła

Łowieckiego(...) pędzenie przylegało do drogi wojewódzkiej wiodącej z miejscowości L. gmina K. do miejscowości P.. Po rozpoczęciu pędzenia na drogę wtargnęły gwałtownie 4 daniela i doszło do uderzenia pierwszego daniela w samochód powoda marki (...), który jechał drogą od strony P..

W chwili wypadku pozwanego ubezpieczyciela łączyła z Kołem Łowieckim (...) w P. umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, potwierdzona polisą ubezpieczeniową (...)z dnia 30.09.2014 roku, zawarta na okres od 1.10.2014 roku do 30.09.2015 roku, oparta na Generalnej Umowie Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej Członków Polskiego Związku Łowieckiego z dnia 20.08.2012 roku oraz na Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia (...) SA z dnia 20.09.2012 roku zatwierdzonych uchwałą zarządu nr 101)12.

Na skutek uderzenia uszkodzony został cały przód i prawy bok pojazdu. Powód nie naprawiał samochodu a sprzedał pojazd w stanie uszkodzonym za kwotę 7600 złotych.

Wartość celowych i uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu celem przywrócenia go do stanu technicznego i walorów estetycznych sprzed nastąpienia szkody, przy zastosowaniu do naprawy części zamiennych nowych fabrycznie tzw. alternatywnych i przy zastosowaniu do naprawy stawek 90 złotych za godzinę za prace blacharsko – mechaniczne i prace lakiernicze wynosi 8389,37 złotych.

Przy zastosowaniu natomiast do naprawy części tylko oryginalnych (tzw. serwisowych z logo producenta) i stawek za 1 roboczogodzinę 90 złotych, koszt naprawy wynosi 12.516,80 złotych.

(akta szkodowe k.87, odpis polisy(...)k.101-103, odpis Generalnej Umowy Ubezpieczeniowej z dnia 20.08.2012 roku k.104-108, Ogólne Warunki Ubezpieczenia G. k.109-126, opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej W. Z. k.151-176 i opinia uzupełniająca biegłego k.193-199, przesłuchanie powoda k.140-141 i k.220-222).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały oraz na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki samochodowej W. Z..

Powyższy stan faktyczny jest w zasadzie poza sporem.

Sporna jest w niniejszej sprawie zasada i wysokość roszczenia kwestionowana przez pozwanego ubezpieczyciela.

Sąd uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie ale w części.

Na wstępie trzeba zaznaczyć, że bezzasadne jest stanowisko pozwanego o braku jego odpowiedzialności na podstawie zawartej polisy ubezpieczeniowej.

Należy podzielić stanowisko powoda, że pozwany uznał roszczenie i wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 8000 złotych. Słusznie też powód powołuje się na przepis art. 28 ustawy z dnia 11 września 2015 roku o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U. z 2015 roku,poz.1844), który mówi „zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń dokonanych w przeprowadzonym przez siebie postępowaniu”. Również par.6 ust.1 Generalnej umowy Ubezpieczenia z dnia 20 sierpnia 2012 roku przewiduje wypłatę odszkodowania na podstawie uznania roszczenia poszkodowanego.

Ustawa z dnia 13.10.1995 roku - prawo łowieckie (Dz.U.z 2015 roku, poz.2168 –tekst jedn.) w art.8 ust.3a nakłada na koła łowieckie obowiązek sporządzania rocznych planów łowieckich, które obejmują również inwentaryzację zwierzyny leśnej. Właściwe Nadleśnictwo nadzoruje i zatwierdza plany łowieckie w tym inwentaryzację (art.8a prawa łowieckiego). Organizatorem i wykonawcą inwentaryzacji było Koło Łowieckie (...) w P., czemu pozwany nie zaprzeczył. Mało tego pozwany powoływał się również na oświadczenie z dnia 16.02.2015 roku (k.127) uczestnika inwentaryzacji A. P. Komendanta Posterunku Straży Leśnej, który zabezpieczał odcinek drogi gdzie doszło do zdarzenia. Z oświadczenia wynika, że inwentaryzacja prowadzona była metodą nagonki w wyniku której zwierzęta wybiegły w popłochu na drogę.

Zdaniem Sądu oczywistym było, iż jakakolwiek hałaśliwa i agresywna nagonka i to jeszcze w pobliżu uczęszczanej drogi publicznej spowoduje olbrzymi stres dzikich zwierząt i gwałtowne wybieganie zwierząt na drogę z narażeniem zderzenia z pojazdami. Zadaniem ubezpieczonego koła łowieckiego było takie zorganizowanie inwentaryzacji aby zaoszczędzić zwierzętom niepotrzebny stres oraz właściwe zabezpieczenie drogi. Nic nie stało na przeszkodzie aby przyjąć inną nowoczesną i humanitarną metodę inwentaryzacji np. za pomocą kamer termowizyjnych albo na czas inwentaryzacji wyłączyć właściwy odcinek drogi publicznej z ruchu. Samo zmniejszenie prędkości pojazdu, do czego próbowali doprowadzić uczestnicy inwentaryzacji, nie mogło zniwelować możliwości zderzenia ze zwierzęciem wybiegającym w popłochu na drogę.

Należy więc przyjąć, że organizatorzy inwentaryzacji nie zadbali należycie ani o bezpieczeństwo zwierząt ani o bezpieczeństwo użytkowników drogi.

Skoro pozwany uznał powództwo wypłacając powodowi odszkodowanie, wszelkie jego zarzuty w przedmiocie wyłączenia jego odpowiedzialności co do zasady i wysokości są bezprzedmiotowe.

Wyłączenie odpowiedzialności na jakie powołuje się pozwany w par.2 ust.3 Umowy Generalnej nie dotyczy okoliczności w jakich doszło do wypadku z dnia 14 lutego 2015 roku. Tak samo w ogóle nie dotyczy okoliczności wypadku wyłączenie na jakie powołuje się pozwany w par.5 OWU.

Za to polisa (...)stwierdzająca ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej wyraźnie przewiduje przedmiot i zakres ubezpieczenia i jest to : „ustawowa odpowiedzialność kół łowieckich)OHZ z tytułu prowadzonej przez nich statutowej działalności oraz posiadanego i użytkowanego ich mienia jako dzierżawców obwodów łowieckich z wyłączeniem szkód w uprawach i płodach rolnych wyrządzonych przez zwierzęta łowne i psy myśliwskie.” Dalej podaje, że „Ubezpieczenie obejmuje szkody wyrządzone nieumyślnie w tym także skutek rażącego niedbalstwa”.

Przechodząc do żądania powoda w zakresie wysokości odszkodowania, Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej W. Z..

Sąd podziela stanowisko powoda, że nieistotne jest czy powód sprzedał uszkodzony samochód czy nie. Zgodnie z umową ubezpieczenia powodowi należne jest odszkodowanie a koszty naprawy samochodu powinny doprowadzić do stanu technicznego przed wypadkiem.

Zdaniem Sądu do naprawy należy przyjąć ceny rynkowe części zamiennych nowych fabrycznie tzw. alternatywnych o najlepszej jakości , a jeżeli takie nie występują to oryginalnych fabrycznie, które gwarantują przywrócenie stanu technicznego pojazdu do stanu przed wypadkiem. Zastosować trzeba również stawki za jedną roboczogodzinę w wysokości 90 złotych za prace blacharsko-mechaniczne i za prace lakiernicze, które to stawki zostały zastosowane w kalkulacji przyjętej przez powoda. Koszt naprawy pojazdu wówczas nie powinien przekraczać kwoty 8.389,37 złotych. Wyceniając koszty naprawy biegły zaznaczył, że dla łącznie 34 części zakwalifikowanych do wymiany zastosowano tylko 7 części zastępczych (alternatywnych) a pozostałe 27 to części oryginalne fabrycznie.

Przyjęcie wyższych stawek za jedną roboczogodzinę i cen części tylko oryginalnych fabrycznie spowoduje niezasadnie podwyższenie kosztów naprawy do kwoty 13.048,16 złotych.

Należy wziąć pod uwagę fakt, że okres eksploatacji samochodu powoda wynosił 8 lat i zastosowanie części określonych przez biegłego a stosowanych w praktyce na rynku pozwoli na przywrócenie stanu technicznego i estetycznego sprzed wypadku a nie spowoduje podwyższenia wartości rynkowej pojazdu.

W ocenie Sądu opinia sporządzona została przez biegłego w sposób profesjonalny i wyczerpujący a zarzuty powoda podnoszone przez powoda stanowią tylko dyskusję z ustaleniami biegłego. Skoro powód nie zgadzał się z opinią biegłego nic nie stało na przeszkodzie aby złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego.

Pozwany wypłacił już powodowi odszkodowanie w kwocie 8000 złotych. Biegły wycenił wartość kosztów naprawy na kwotę 8389,37 złotych. Zatem powodowi przysługuje jeszcze odszkodowanie w wysokości 389,37 złotych z tytułu zwrotu kosztów naprawy samochodu.

Zdaniem Sądu powód zasadnie domaga się zwrotu kwoty 350 złotych jakie poniósł za wykonaną na jego zlecenie kalkulację i ekspertyzę kosztów naprawy przez rzeczoznawcę pojazdów samochodowych R. O.. Kalkulacja taka była niezbędna nie tylko celem przedłożenia jej w postępowaniu likwidacyjnym ale była konieczna dla samego powoda, który miał prawo zapoznać się z wysokością hipotetycznych kosztów naprawy przed wniesieniem powództwa w sprawie. Powód w tej kwestii przedstawił fakturę z dnia 2 marca 2015 roku (k.40) na kwotę 350 złotych.

Bezpodstawne jest natomiast żądanie powoda zwrotu kosztów pomocy prawnej w kwocie 1200 złotych. Wprawdzie powód miał problemy z ustaleniem podmiotu odpowiedzialnego za spowodowanie szkody i początkowo odpowiedzialność przyjęło Nadleśnictwo K., ale słusznie pozwany ubezpieczyciel utrzymuje, że koszty te nie wynikają z ochrony ubezpieczeniowej stwierdzonej polisą BUK i nie zostały w żaden sposób spowodowane przez ubezpieczonego Koło Łowieckie (...w P.. Poza tym powód nie przedstawił żadnej faktury na okoliczności wysokości faktycznie poniesionych kosztów pomocy prawnej zmierzającej do ustalenia odpowiedzialnego ubezpieczyciela.

Reasumując należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 739,37 złotych (389,37 złotych plus 350 złotych) a w pozostałej części powództwo oddalić.

Powód zgłosił szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi w dniu 27 lipca 2015 roku. Ubezpieczyciel miał obowiązek spełnić świadczenie w terminie 30 dni (art.817 par.1 kc.). Obowiązany spóźnił się ze spełnieniem świadczenia w zasądzonej kwocie i dlatego zgodnie z żądaniem powoda powinien zapłacić odsetki za opóźnienie od dnia 30 sierpnia 2015 roku(art. 481 par.1 kc.).

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 822par.1 kc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc. w zw. z par.2 pkt.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Powód wygrał sprawę w 15%. Dlatego pozwany winien zwrócić powodowi kwotę 37 złotych, tytułem opłaty sądowej od wygranego roszczenia oraz kwotę 377 złotych, tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Łączne koszty opinii biegłego sądowego wynoszą 1887, 51 złotych. Powód zapłacił już zaliczkę na poczet opinii w kwocie 1500 złotych. Ponieważ powód przegrał sprawę w 85% ma obowiązek pokryć koszty opinii w większej części. Ponad kwotę 1500 złotych koszty opinii zostały pokryte ze Skarbu Państwa. Powód powinien uiścić na rzecz Skarbu Państwa brakującą kwotę 104,38 złotych zaś pozwany ma obowiązek uiścić kwotę 283,13 złotych.